

SZABADSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési árak:		Felelős szerkesztő:	Kiadó laptulajdonos:	Egyesszám ára 4 fillér.
Helyben: Negyedévre	3 korona.	Rudnyánszky Gyula	László József.	Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Egészévre	12 .			Debrecen, Csapó-utca. Telefon 275.
Vidékire Negyedévre	5 .			
Egészévre	20 .			

Kossuth Ferenc a Burgban.

Február közepe van és a bécsi utcákon ibolyát árulnak. A csatáros, szürke vasárnap délelőttön talán a nap is kisüt a Ringen, ha nem is hullámszik, de legalább nyüzsgő a nép: rozspantallóju emberek és nem tulságosan formás asszonyok. És a nevezetes déli órában nem áll meg egy pillanatra sem a nyüzsgés, a Burgnak nevezett nagy kökolosszusok előtt, nem nyílik csodálkozásra a jó bécsiek szeme. A fiakker ugyanis, a mely ez idő szerint behajtat az egyik kapun, csukott. Még annyit sem árul el, hogy utasán a megszokott fekete frakk helyett fényes magyar diszruha feszül, kócsagos kucsmával és a kocsipárnán ott hever a nagyon drága díszkard is. Sőt ha belátnának a homályos kocsik ablakon, talán akkor sem akadna semmi feltűnő látványosság. Mert a milyen jóízű ember Kossuth Ferenc, kitelik tőle, hogy közönséges frakkba bujlik. Még csak meggyászintillával sem jelzi, hogy ő a kormányzó, a nagy rebellisnek a fia Született forradalmár, talán titkos magyar trónkövetelő. Ha később történelmiek mondják a nagy *találkozást*, ne felejtse el senki, bármily kiábrándító, kellemetlen és köznapiság is ez a tény, hogy a jelenet valójában szürke, feltűnés nélküli volt, az őrséget nem kettőztették meg és a gyáva osztrákok, a fekete-sárga lakájok közül senki sem tartott bombamerénylétől.

Bátrak vagyunk mi is azt hinni, hogy Kossuth Ferenc otthon hagyott minden bosszúvágyat, minden forradalmi elhatározást.

Sőt azt is meg merjük jósolni, hogy erre a napra — még a híres kamarilla is leszerelt. Elhallgatnak a magyarok titkos ellenségei. Elfelejtik, hogy kötelességük volna a szittyát, a rebellt a ki így a kezük közé került, ártalmatlanná tenni, elnémitani, megeselekedni mindazt a sötét bünt, aljas szándékot, a mit a kamarilla című, Ausztriában bizonyára állami támogatást élvező szövetkezetnek tulajdonít a magyar ellenzéki, vagy volt ellenzéki közhit.

Mivé lesznek im, gyermekálmaink. A nagy és szent felháborodások, a melyek ifjúkorunk lelkét körülvevették. Valami sötét fátyollal bevonva élt ama Burg a fiatal magyarság, a jó nép és a jó serdülő gyermekesereg lelkében. Ebbe a fátyolba kapaszkodtak a haza-

árulók, a kormány emberei. A fátyol alatt forrott, sustergett a mételey, a gonoszság a mérgező anyag, a mely öldökölte a magyart. Nem gonosz-e a kéz, a mely széttépi az illúziókat? Nem bűnösök az emberek, a kik meglebbentik a fátyolt. Meginvítják Kossuth Ferencet. Kossuth Ferenc eddig messzi a fátyoltól, vezette a derék férfiakat, a hazafi tábor, a mely borzalom és nemes felháborodás nélkül nem tudott a Burg felé tekinteni. A fátyol azonban meglebben és Kossuth Ferenc belép. Azután kijön, friss egészségben.

Elmondja, hogy a király háromnegyed óráig beszélgetett vele és nagyon kegyesen fogadta.

És a nagy Kossuth Lajos fia, a magyar függetlenségi szemefénye és vezére őszintén, behatóan kifejtette megvilágította a politikai helyzetet, a függetlenségi párt szempontjából.

A koronás király pedig háromnegyed óráig keresztül feszült figyelemmel hallgatta Kossuth előadását, előterjesztéseire megjegyzést nem tett és igen kegyesen elbucszott tőle.

A történelmi nevezetességű háromnegyedóra elmúlt, Kossuth kilépett a Burg kapuján és visszahajtatott a Bristol szállóba.

És a Burg, a magyar negyvennyolcasok vörös posztója ezáltal elvesztette a titokzatosságát, mert ezáltal be van bizonyítva, hogy ott nem adták el a magyar hazát. A Burg, a magyar veszedelem, a szálló ige csendesen kimult akkor, amikor Kossuth Ferenc a nagy bolthajtások alól kilépett.

A nagy válság.

Kossuth Ferenc Bécsben.

Tegnap, amikor Kossuth Ferenc a szövetkezeti ellenzék vezére, megjelent a koronás fő előtt, hogy megismertesse vele a vezetése alatt álló pártok álláspontját, mindenesetre kiemelkedő momentumát képezi a történelemnek.

Ami Kossuth Ferenc előterjesztéseit és a király magatartását illeti, még nem adhatunk részletes felvilágosítást, de a kiszivárgott hírek szerint, a *közgazdasági önállóság* eszméje nem ütközik a koronánál legyőzhetetlen nehézségekbe. Ellenben a magyar hadsereg vonatkozó követelményekkel szemben a király még erősen ragaszkodik a mai szervezet épségben való tartásához.

Kossuth bécsi utjáról és fogadtatásáról

az alábbiakban vagyunk részletes h iradásal:

Kossuth Ferenc szombat este 5 óra 15 perckor utazott el a nyugoti pályaudvarról. Szokatlan nagy tömeg leste a vonat indulását, amikor Kossuth néhány függetlenségi párti képviselő és titkára kíséretében a pályaudvarra érkezett.

Bécsbe este 10 óra után futott be a vonat, ahol a pályaudvaron néhány bécsi újságíró várta. Kossuth kíséretével gyorsan a kijáráshoz sietett és egyenesen a Bristol szállóba hajtatott.

Rövidesen fogadta ott a bécsi lapok munkatársait, kiknek írásban a következő nyilatkozatot adta át:

— Azzal a hittel jöttem Bécsbe, hogy az uralkodó meg fog arról győződni, hogy nincs olyan párt Magyarországon, a mely az ország érdekeit el akarná választani az uralkodóház érdekeitől és Magyarország a dinasztia legerősebb támasztékává válhatnék, ha semmi sem gátolná erejének saját géniusza szerint való szabad és független fejlődését. Ha a függetlenségi párt programja megvalósulna, megszűnnék minden surlódási ok Magyarország és Ausztria között és helyreállna ismét az a barátság és szeretet, mely a bécsi népet a magyarokhoz kötötte a szabadság ébredésének napjaiban, Bécsbe érkezve, a kölcsönös szeretetre gondoltam, mely a mult idő kedves emléke most, de a melyet a jövő visszahozhat, ha a népek megértik egymást és az uralkodó teljesen beletekint a nép szellemébe és lelkébe.

Kossuth a szállóában kapta a királyi meghívó levelet és vasárnap délelőtt fél 11 órakor frakkba öltözött, fiakkert fogadott és felhajtatott a Burgba.

A fogadtatás.

A József-tér felőli kapun fordult be Kossuth kocsija a burg udvarára. A középső kapu előtt megállt, mert ebből az előcsarnokból vezet az útja a király magánlakosztályába.

Háromnegyed tizenkettőre járt amikor a középső kapu bejárat elé odaállt a kocsis, Kossuth már ott állt a kapuban, a burgzsandár mély meghajtással nyitotta ki az ajtót, miután Kossuth elhajtatott.

Mikor Kossuth a szállóához ért nagy néptömeg várta és zajosan megéljenezték. A szobájában várakozó újságírókat állva fogadta.

Kossuthnak egy kissé remegett a hangja, ő maga mondta, hogy soha életében olyan izgatott nem volt, mint azokban a percekben, amikor a király előtt állt, mert érezte, hogy missziója olyan nagy felelősséggel jár, a melyet lelkiismeretes ember csak nehezen tud viselni.

— Az audencia lefolyásáról — folytatta Kossuth — természetesen semmit se mondhatok, csak a külsőségekre szorítkozhatom. Tizenegy órakor fogadott ő felsége, akinek a dolgozószobájába egy szárnysegéd vezetett be. Háromnegyed óra hosszáig voltam a királynál, aki igen kegyes modorban beszélgetett velem, semmi feszesség a király beszédében nem volt, sőt mondhatom, hogy derült hangulatban volt.

Milyen nyelven folyt a beszélgetés? — kérdezte tudósítónk.

— Eleinte magyarul, azután franciául, — felelte Kossuth. — A király, amikor beléptem, az íróasztaltól, amely előtt állt, pár lépéssel felém jött, azután leült az íróasztal mellé és én is egy székre ültem, amely az íróasztalnál állott. A királyon tábornoki egyenruha volt. Háromnegyed óra eltelt, ő felsége felállt és ezzel vége volt az audenciának. Többet, uram nem mondhatok.

Az újságírók még pár percig maradtak Kossuthnál, miközben a társaságot egy műkedvelő fényképész lefényképezte.

Kossuth Ferenc délután 5 órakor utazott el Bécsből. A kihallgatás eredményéről Kossuth táviratozott Apponyi Albert grófnak Eberhardra, aki nem kísérhette el Bécsbe fia betegsége miatt Apponyi Albert gróf azt sürgönyözte vissza Kossuthnak, hogy Eberhardról átmeny Pozsonyba s ott találkozni fog a Bécsből jövő Kossuthal.

Félhivatalos jelentések.

Ő felsége délelőtt 11 órakor különkihallgatáson fogadta Kossuth Ferencet, az egyesült ellenzék elnökét. Kossuth behatóan kifejtette az uralkodó előtt a politikai helyzetet a függetlenségi párt szempontjából. Az uralkodó észrevehetőleg jó hangulatban volt, feszült figyelemmel kísérte Kossuth előadását és fejtegetéseit igen kegyesen fogadta, Kossuth mintegy háromnegyed órát töltött a király kabinetjében; ő felsége a függetlenségi párt vezérétől előterjesztései végeztével igen kegyesen bucsuzott.

Mikor Kossuth visszatért a kihallgatásról, több száz főre menő közönség lelkes ovációban részesítette a magyar államférfiut.

Kossuth Ferenc délután visszautazik Budapestre.

A másik félhivatalos laptudósító, a Bud. Tud. így ír:

Kossuth Ferenc, aki tegnap este ideérkezett, háromnegyed tizenegy órakor megjelent a Hofburgban, ahol azonnal bejelentették ő felségének. A szolgálattevő szárnysegéd bevezette a király dolgozószobájába. A király, aki dolgozóasztala mellett ült, felállt és néhány lépést tett Kossuth Ferenc felé. Azután ő felsége visszaült helyére és Kossuth Ferencet a dolgozóasztalba mellett levő székekkel kínálta meg. A király Kossuth Ferencel háromnegyed óráig beszélgetett magyarul kezdve a beszélgetést, amely azután francia nyelven folyt. A király a magyar viszonyokról igen jól informálnak mutatkozott.

Az audencia végével a király felállt és néhány lépéssnyire kikísérte Kossuthot. A király, aki Kossuthot kegyesen fogadta, az egész beszélgetés alatt igen derült hangulatban levőnek látszott.

A kihallgatás alatt a Burg udvarában a legjobb osztályokhoz tartozó pár száz em-

ber verődött össze, akik a Burgból lejövő Kossuthot már messziről lelkes éljenzéssel fogadták. Kossuth gyorsan kocsihoz szállott és szállójához hajtatott, ahova szintén nagy sokaság kísérte.

A szállóban Kossuth Ferenc az újságírókat fogadta, akik mintegy negyvenen vagy ötvenen jelentkeztek nála. Ezeknek azt mondta, hogy a kihallgatásról s annak részleteiről nem nyilatkozhatik, csak a külsőségekre szorítkozhatnak.

Kossuth Ferenc ma délután visszautazott Budapestre. A kihallgatás eredményéről táviratozott Apponyi Albert grófnak Eberhardra, aki azt sürgönyözte vissza, hogy Eberhardról jövet Pozsonyban Kossuthal találkozni fog.

Kossuth Lajos Bécsben.

Most, hogy Kossuth Lajos fia előtt megnyiták a Burg kapuja, ahol félszázadon át rejtve tartották a Kossuth nevtől, akárcsak a Burg hagyományos kísértetétől, emlékezetébe idézzük a mai nemzedéknek azt a páratlan lelkesedést, s leirhatatlan örömmámort, amit Kossuth Lajos megérkezése keltett Bécsben, aki akkor küldöttséggel járult a gyenge fejű Ferdinánd király elé. Ez a király annyira megrémült, amikor zajosan tűntető csoport vonult a Burg elé, hogy az ablakot kinyitva, egy vörös zászlót dugott ki s lekiáltott a nyüzsgő népek: Es lebe die Constitution! Persze a kamarillától kikapott érte s attól fogva jobban vigyáztak rá.

Amikor a díszmagyarba öltözött juratus ifjuság kiszállt a hajóból a bécsi zenekar a Fuchsenliedet játszotta s az egyetemi ifjuság Bruder kiáltással ölekezett össze velök. Egy nagy fekete szakállas juratus, Eesegi vitte a zászlót, akit a nép közül sokan Kossuthnak vélve, leborultak előtte. Az ifjuság pedig lelkesen harsogta: Hoch unseren ungarischen Brüdern!

Amerre csak mentek, utjuk valóságos diadalmenet volt. A nők virágot szórtak Kossuthra, kendőket lobogtattak s minden áron hallani kívánták a szavát. Így vonultak a Ferenc Károly szálloda elé, ahol Kossuth komolyan intette az ifjuságot, hogy tartózkodjék minden tüntetéstől s különösen tartsa vissza bécsi diáktársait a gyűlölt rendőrfőnök, Szedlnioki megrohanásától. Az ifjuság tehát szerte szét ment a kocsimákba, kávéházakba a hol a pincérek egy fillért sem vettek el tőlük, — ist schou bezalt — mondták nekik.

Másnap az országgyűlési küldöttséggel vonult az ifjuság a Burg felé. A sok fényes díszmagyaros juratusról azt hitték a bécsiek, hogy legalább is mánások s mindenfelé suttogták: Das sind die Magnaten. Nekik az volt a rendeltetésük, hogy a Burgba idegen elemeket ne bocsássanak be. De ők oly szorosan csatlakoztak az országgyűlési küldöttséghez, hogy a vezénylő tábornok őket is beeresztette, ama hiszomben, hogy szintén a deputációhoz tartoznak. „Gyalog mentünk — írja Kossuth — a közeli fogadóból a várba, törvényeink szentesítésének és a független magyar minisztérium kinevezésének ünnepélyes ígérését a király szájából meghallgatni. A számunkra üresen tartott utcák közepét két oldalt tömérdek nép szegélyezte, melynek soraiból közeledtemre, mint puskatűz hangzott fel a „Hoch, slava, evviva, éljen Kossuth;” Erre aztán kiválik a küldöttség homloksorából herceg Eszterházy Pál (későbbi miniszter kollégám) hozzám jön, kezét nyújtja és elkiáltja magát: én is hazafi vagyok, rendelkezésére állok, tessék velem parancsolni. Az országgyűlési ifjuság éljenbe tör ki, vállaira veszi a herceget s így viszi a vár kapujáig. Ez bár jellemző — folytatja magánlevelében Kossuth — de az események érdemességére nem tartozik s ha én beszélem el, kérésre magyarázhatnák, azért kihagytam

irataimból.” A Burg udvarán még most is szét volt szórva a szalma, a melyben előző éjjel katonaság aludt. Kossuth kissé elmaradt a küldöttségtől s így szolt az ifjusághoz:

— No fiuk, néhány pere mulva eldől hazánk sorsa, ha soká találunk ott bent (a Burgra mutatott) maradni, akkor baj van. Legyetek résen. Midőn a küldöttség a főlépcsőn fölment, az ifjuság Ferenc császár éreszobra körül gyülekezett, amely még akkor be volt deszkázva. Majd a magyar gránátosok (Wasa-bakák) felé közeledtek, akikkel örvendezve szorítottak kezét. Akadt köztük olyan lelkes magyar is, aki a földre ült s bicskájával kezdte lefejteti nadrágjáról a sárga-fekete zsinórt. Az ifjuság egy félórai várakozás után elkezdte éljenezni a királyt, mire egy fej hajolt ki a Burg ablakán s nyájasan mosolygott. Csakhamar ezután sürgőző arecal jött a küldöttség s Kossuth ezt mondta: Mindent megígérték ott fenn. Erre örömmujongásba törtek ki s éljen rivalgással tódultak az utcára. Kossuth volt ekkor a helyzet ura Bécsben s a nép egy intésére kész lett volna a Burgot is lerombolni. Még most is látni vélem, — írja Kossuth említett magánlevelében — mily önkénytelenül hajlottak mélyre, a küldöttség főrendi tagjainak büszke fejei, midőn elmondám a Burgban tett amaz ígérteget: Ich schaffe Ruhe dem Hause Oesterreich in Wien. Vajon Kossuth Ferenc, a nagy Kossuth fia, megismétli-e most a Burgban atyjának szavait?

NAPI HIREK.

— A Kisfaludy társaság Csokonai emlékezetére. Csokonai Vitéz Mihály emlékének szentelte a Kisfaludy társaság tegnapi nagygyűlését. A száz éve sirba szállt nagy magyar költő szelleme lebegett az akadémia pompás dísztermében s a programnak minden pontja a debreceni kollegium szilajkedvű tógátusának lantját dicsőítette. Jelen volt a nagy nagygyűlésen a debreceni Csokonai kör kiküldöttei is. A nagygyűlés lefolyásáról tér szűke miatt lapunk holnapi számában fogunk beszámolni.

— Thaly Kálmán Érsekújvár diszpolgára. Érsekújvár városának 27 tagu küldöttsége Miklóská Aladár polgármester-helyettes vezetésével, tegnap nyújtotta át a pozsonyi Toldy-kör helyiségében Thaly Kálmánnak a diszpolgári oklevelet. Thalyt 1903 november 15 ikén választották Érsekújvár diszpolgárának az akkori Rákóczi-ünnep alkalmából. Miklóská üdvözlő beszédére Thaly meghatottan válaszolt, kérve, hogy ápolják továbbra is a Rákócziiban megtestesült nemzeti idealizmus kultuszát. Megígérte hogy a Rákóczi Beresényi és Bottyán érsekújvári tartózkodásának megörökítésére szánt emléktábla leleplezésére az év folyamán Érsekújvárra megy. A Rákóczi-stílusban készül remek oklevél ünnepes átnyújtása után banket volt amelyen lelkesen ünnepelték Thalyt.

— Keresztelő az udvarnál. Bécsből táviratozzák: Tegnap délelőtt tizenegy órakor volt Lipót Szalvátor főherceg és Blanka főhercegnő újszülött fiának keresztelője. Az újszülött főhercegnek a király lett a keresztatyja és a kereszttségben a Ferenc József Károly Lipót nevet kapta. A keresztelőn jelen volt Ferenc Ferdinánd főherceg nejével, Mária Jozefa főhercegnő fiaival, Mária Terézia és Mária Annunciala főhercegnő, Ferenc Szalvátor főherceg, Mária Valéria főhercegnő, Rainer főherceg, Mária hercegnő, Lipót főherceg, Karolina Mária Immakulata szászkőburg-góthai hercegnő. A keresztelő után dejeuner-dinatoire volt.

— XVI. Lajos — II. Miklós cárhoz.

A Magdsburger Volksstimme című forradalmi párti újság mai száma *Gunytrát ő felségéhez, az összes birodalmak önkényurához* címmel a következőket írja:

Kedves testvér! Az a helyzet, amelyben Te most vagy s amelybe birodalmad jutott, olyan, mint volt éppen 112 év előtt az én helyzetem és Franciaországé. Elhatároztam, hogy egynémely tanácsal és utmutatással fogok neked szolgálni. Ne próbálj Péterholba vagy Gacsinába menekülni, mert néped szükség esetén onnan előhurcolhat, mint engem a versaillesi palotából. A „Petropavloszk” engem a Bastillera emlékeztet s szinte hallom falait repezni. Sehol sem lennél olyan biztonságban mint Tokióban, mert onnan az összes oroszok sem hozhatnának vissza téged. Engem nem lepne meg, ha te is elvesztenéd fejedet, mint ahogy lehullott az enyém a Concorde-téren, a mai obelisk mellett. Ez az én tanácsom, amit tapasztalatból adhatok neked. Viszontlátásra!

Szeretettel
XVI. Lajos.

— **Kisiparosok gyűlése.** E hó 26-án lesz az ipartestület közgyűlése, mely alkalommal az ipartestületi elnök megválasztása is megejtetik, miután az ipartestület jelenlegi elnökének Tóth Kálmánnak mandátuma a múlt év végén lejárt. Mint már a múlt napokban is jeleztük, az iparosok egy része nincsen megelégedve az eddigi elnök működésével és az elégtelenség között, mozgalom indult meg Tóth Kálmánról újból való megválasztása ellen. Ez a párt tegnap délután 3 órakor az ipartestület nagy tanács-termében értekezletre gyűlt egybe, melyen az elnökválasztást tárgyalták. A gyűlés kezdete előtt az új elnökjelöléssel megbízott bizottság elnöksége nyomtatott felhívásokat osztott szét a megjelent iparosok között, melyben a mostani elnöknek káros működését bírálják. Ezután Szabados Vilmos a jelölő bizottság elnöke megnyitotta a gyűlést.

Blaskovits Mihály szólalt fel először, ki elmondja, hogy az ipartestület vezetőségének nem kell jogászokból állani, mint azt Tóth Kálmán szervezte, mert némi gyakorlattal azokat a munkákat, melyeket ott végeznek, bármelyik iparos is el tudja végezni, és így az iparosokból összeállított vezetőség sokkal kevesebb költséggel járna, nem zárulna az ipartestület minden esztendőben veszteséggel, semmi esetre sem tartja helyesnek a mostani elnöknek újból való megválasztását, mivel meggyőződése szerint annak további működése csak hátrányára lehet az ipartestületnek. Különösen elítélte Tóth Kálmánnak politikai pártállását az, önnálló vámterület elleni állás foglalását és a választások idején a szabadelvű párt mellett kifejtett nagy agitálását. Beszéltek még Fényes Mór, Szabó József, Varga Lajos. Mindanyian utaltak az előbbeni szónok beszédére, határozott kívánságuk, hogy elnökül Tóth Kálmán helyett Zelinger Edét válasszák meg.

Tóth Kálmán összeütközésbe jött már a miniszterrel a kereskedelmi és iparkamrával a városi hatósággal és mindazon körökkel melyekkel az ipartestületnek a saját érdekében a jó viszonyt gondosan fenn kell tartani, megalakította a hitelszövetkezetet és így az iparosokat a többi pénzintézetekkel szemben hitelvesztettekké tette.

Az ilyen ember ipartestületi elnöknek nem való.

Zelinger Ede az elnökjelölt ismertette

ezután programját. Megköszöni a jelenlevőknek belé helyezett bizalmát, a programja becsülettel és lelkiismerettel törekedni azon, hogy hivatásának minden tekintetben megfeleljen és iparos társainak megelégedését kiérdemelje. Nem fog, olyan vállalkozásokba, mint a mostani elnök, mert azokat nem tartja üdvösnek az ipartestületre. Előadja, hogy az ellenpárt mennyire igaztalanul támadja ráfognak, hogy német, cseh, és nem magyar ember pedig, hogy e vádak nem felelnek meg a valóságnak, azt legjobban bizonyítja, hogy mindig az önnálló vámterület és az ellenzéknek volt lelkes híve. Ha van valaki, erre a tisztségre, olyan ember aki jobban megfelelne, — szívesen lemond a javára, ha azonban megválasztják, úgy minden erejével igyekezni fog kötelességének eleget tenni.

Ezután a gyűlés véget ért.

— **Jókai-szobor** Nehány nap előtt jelent meg a Jókai szobor és siremlék létesítése tárgyában a társadalom ötven kitűnősége által szerkesztett felhívás, E felhívást Berzevicy miniszter az e tárgyban általa annak idején összehívott értekezlet megállapodásához képest most küldte szét mintegy ezer példányban a társ miniszterekhez további terjesztés céljából, valamint az egyházi főhatóságokhoz, az ügyköréhez tartozó hatóságokhoz, hivatalokhoz és intézetekhez, tudományos, irdalmi társadalmi egyesületekhez, a felhívás aláíróihoz stb. Remélhető, hogy e felhívás nyomán rövid időn nagyobb arányokban fog megindulni az adakozáshoz nincs messze az idő, mikor a gyűjtés jelentékenyebb eredménye alapján már az emlékművek létesítésének további kérdései szőnyegre kerülhetnek, A felhívásokból Debrecenbe is érkezett néhány.

— **A polgári kör gyűlése.** A polgári kör tegnap délután népes gyűlést tartott az egyet, Piac-utcai helyiségében, Vecsey Imre elnöke alatt. A számvizsgáló és könyvtár jelentések után, a kör új tisztikarát választották meg. Elnök Vecsey Imre, alelnök Czeglédy Gyula, főjegyző Kerékgyártó József, jegyző Raics Gyula, pénztárnok Dávid Mihály, könyvtárnok Horkay Lajos, ügyész Buday Gyula, gazda Bán Imre, számvizsgálók Kovács Mihály és Lévy Gyula. Választmányi tagok Biezó Gyula, Boross Ferenc, Czeglédy József, Csáki Gergely, Csáki János, Dávid Sándor, Erdődi László, Hajdu Zsigmond, Haranghy György, Horváth János építész, Káposztás Imre, Komlóssy Arthur, Kiss György, Móricz Ferenc, Oláh Károly, Roncsik Lajos, Serly Ede, Szabó Imre, Szabó Kálmán gyógyszerész, Szathmáry Mihály, Tóth Imre, Udvarhelyi Géza, Uszó István, választmányi póttagok. Agárdy Lajos, ifj. Horváth János, Kiss Kálmán és M. Balogh István választották meg.

— **Presbiteri gyűlés.** Tegnap délelőtt 10 órakor presbiteri gyűlés volt egybehiva az egyházi hivatal tanács-termében de mivel a presbiteriek a kellő számmal nem jelentek meg, a gyűlést az egyházi törvények szabályai szerint nem lehetett megtartani, melynél fogva azt e hó 16-ára csütörtök délután 3 órára halasztották és erre vonatkozólag a meghívókat újból széjelküldték.

— **Iskolaszéki ülés.** E hó 14-én kedden délután 4 órakor az egyházi hivatal tanács-termében iskolaszéki ülés lesz, melyen folyó ügyek lesznek tárgyalva.

— **Szerencsétlenül járt napszám.** Az államvasutak raktárában dolgozott tegnap délelőtt Bolha István, 48 éves napszám. Építés alaphoz szükséges köveket gördített, midőn valamilyen megbotlott s oly szerencsétlenül esett el, hogy egy nehéz terméskő lábára esett és a jobb felső lábszárát össze törte. A szerencsétlenül járt napszámot beszállították a köz-kórházba.

— **Összeégett csecsemő.** Guba Dánielné Pesti-utca 5. szám alatti lakoshoz

adta tartás végett Zihorán Juliánna 5 hónapos Zsigmond nevű csecsemőjét. Tegnap délelőtt Gubáné jól befűtött egy tűzhelybe és a csecsemő bölcsőjét melléje állította. Valami dolga akadt s a csecsemőt egyedül hagyta, ki valahogy nyugtalankodni kezdett és arccal kiesett a bölcsőből, oly szerencsétlenül, hogy arca és keze az áttűzesedett tűzhely lapjától egészen összeégett. A súlyosan sérült csecsemőt beszállították a köz-kórházba. Életbe maradásához nincs remény.

— **Petició a pécskai mandátum ellen.** Az Aradi Közlöny írja, hogy a pécskai mandátum ellen, amely Herceg Ferencnek jutott, petíciót nyújtanak be. Gróf Károlyi Gyula, az aradmegyei szövetkezett ellenzék elnöke, többemagával megjelent Pécskán s adatok gyűjtését megkezdette. Hir szerint vesztegetés címén támadják meg a választást s a kérvény már nemsokára a Kuria elé kerül. Herceg Ferencnek gróf Desseffy Aurél volt az ellenfele.

— **Ellopott lucerna.** Konkoly Géza Ujföld tanyai lakos feljelentést tett a csendőrségen, hogy boglyába rakott lucernáját ismeretlen tettes már két ízben megdézsmálta. A csendőrség nyomozni kezdett a tettes után és a károsultnál béresgazdai minőségben szolgáló Gerébi Pálnál megtalált egy rakás lucernát, melynek alapján a vizsgálót megindította ellene.

— **Rabló cigányok.** Megirtuk a napokban, hogy a csendőrség egy nagy cigánykaravánt fogott el, melyre a lopások és betörések egész serege bizonyult rá. A nyomozást a csendőrség már pár nap mulva befejezi. Az eddigi nyomozás során 16 rablás és 18 betöréses lopás lett megállapítva, melyeket 15 cigány követett el. Ezeket a cigányokat a legközelebbi napokban, mielőtt a vizsgálat befejeződik átkisérlik az ügyészség börtönébe, míg a többieket, kik le vannak zárva, részben szabadon bocsájtják, részben pedig illetőségi helyeikre toloncolják.

— **LETZTER JÓZSEF** fényképészeti-festészeti és fényképnagyítási műterme Piac-utca 44. dr. Ujfalussy-ház. Állandó fényképkiallítás a műterem kapubejáratánál levő kikapcsolóban

Az Arany Bika kávéházban minden este oigányzene

Sport.

Debreceni Torna Egyesület szombaton tartott választmányi gyűlésén a közgyűlési termelők megbeszélésén kívül végre a művezető személyében is megállapodott, közlekedéssel választották meg u. i. Strifler Ferenc róm. kath. gym. torna tanárt, ki ügykörét már át is vette. Csak gratulálhatunk e szerencsés választáshoz. A tornaköri rendes órák, mint régente.

Donogán és Somossy

Debrecen, Kistemplombazár

Menyasszonyi kelengye

Vászon — szőnyeg,

Férfi- és női-fehérmű,

Női divatárak.

Határozott árak.

Remekírók Képes Könyvtára

KIADJA A LAMPEL R.-FÉLE (WODIANER F. és FIAI) ua. és kir. udvari BUDAPEST, VI., ANDRÁSSY-UT 21. könyvkereskedés

Az első gyűjtemény a magyar könyvpiacra, amely egyöntetű díszes könyvtári kiadásban felöleli egy magyar remekírók, valamint a világirodalom klasszikusainak színtérét. Minden kötetet a szerző arcképe és kiváló magyar és külföldi művészek illusztrációi díszítik. A remekművek teljes megértését életrajzi bevezetések, jegyzetek és magyarázatok segítik elő.

A BEVEZETÉSEK SZERZŐI:

Ábrányi Emil	Junius (Z. Kiss E.)
Alexander B.	Kossuth Ferenc
Ambrus Zoltán	Négyessy László
Angyal Dávid	Palágyi Menyhért
Bánóczy József	Radó Antal
Balassa József	Rákosi Jenő
Beőthy Zoltán	Riedl Frigyes
Dóczy Lajos	Szász Károly
Endrődi Sándor	Váczy János
Ferenczi Zoltán	Váradi Antal
Haraszti Gyula	
Hegedűs István	
Hévesi Sándor	

kihívás még sok díszes név fog csatlakozni.

A magyar és a világirodalom kincsesháza.

SZERKESZTI:

RADÓ ANTAL

Az egyes kötetek mind egyforma alakban, szép és tiszta nyomással egyöntetű, tiszteres színnyomatu díszes be-kötési táblában jelennek meg, rajta az illető író arany-domborművű arczképeivel.

A könyvszekrénynek, a legékeőbb szalonban és az egyszerű polgári otthonban egyaránt, a gyűjtemény nemcsak tartalmánál, hanem külsejénél fogva is feltűnő ékessége lesz.

A magyar remekírókat illusztrálják:

Bihari Sándor	Neogrady Antal
Garay Ákos	Réthy Lajos
Gergely Imre	Telegdy László
Hegedűs László	Tull Odón
Zichy Mihály és mások.	

A külföldi remekírókat kiváló külföldi illusztrátorok képei ékesítik.

A gyűjtemény 50 kötet.

Megjelent már a következő két kötet:

- I-II. Petőfi összes költeményei. Bevezette Ferenczi Zoltán.
- III-IV. Kisfaludy Sándor összes költeményei. Bevezette Junius.
- V. Shakspeare remekei I. Bevezette Alexander Bernát.
- VI. Molière remekei I. Bevezette Haraszti Gyula.
- VII. Tóth Kálmán válog. költeményei. Bevezette Endrődi S.

RÖVID IDŐKÖZÖKBEN KÖVETKEZNEK:

(A kiadócég fentartja az esetleges változtatás jogát.)

- VIII. Bezenyi Dániel: Munkái.
- IX. Schiller Frigyes: Költeményei. Ford. Dóczy Lajos.
- X. Madách Imre: Az ember tragédiája és egyéb munkái.
- XI. Kossuth Lajos: Válogatott Munkái. Szó alá rendezte Kossuth Ferenc.
- XII. Homeros: Iliász. Ford. Kemencs (Kempf) József.
- XIII. Tóth Edé: Válogatott Munkái.
- XIV. Shakspeare: Remekei. II.
- XV-XVI. Kisfaludy Károly: Válogatott Munkái.
- XVII. Reviczky Gyula: Munkái.
- XVIII. Heine: A Dalok Könyve. Ford. Endrődi Sándor.
- XIX-XX. Széchenyi István: Hittel. Világ.

- XXI. Kasinczy Ferenc: Válogatott Munkái.
- XXII. Goethe: Válogatott Költeményei. Ford. Dóczy Lajos.
- XXIII. Kölcsey Ferenc: Válogatott Munkái.
- XXIV. Molière: Remekei. II.
- XXV. Zrínyi Miklós: Munkái.
- XXVI. A Régi Magyar Költészet. (XVI. és XVII. század.) Balassa Bálint. - Tinóti Sebestyén. - A Kuncsa Költészet - Gyöngyösi István.
- XXVII. A Régi Magyar Költészet. (XVIII. század és XIX. század eleje.) Faludy Ferenc. - Virág Benedek. - Gárdonyi József.
- XXVIII. A Nibelung Ének. Ford. Szász Károly.

- XXXIX. Garay János: Válogatott Munkái.
- XL. Pázmány Péter: Válogatott Munkái.
- XXI. Shakspeare: Remekei. III.
- XXXII. Virgilius: A Sahnáméból. Ford. Radó Antal.
- XXXIII-XXXV. *Vörösmarty Mihály: Munkái.
- XXXVI-XXXVII. Byron: Don Juan. Ford. Ábrányi Emil.
- XXXVIII. Homeros: Az Odyssea. Ford. Kemencs (Kempf) József.
- XXXIX. Csokonai: Válogatott Munkái.
- XL. Leopardi: Összes Költeményei. Ford. Radó Antal.
- Művészt: Válogatott Költeményei. Ford. Radó Antal.
- XLI. Goethe: Faust. Ford. Dóczy Lajos.

- XLII. Miksa Kelemen: Törökország levelei.
- XLIII. Shakspeare: Remekei. IV.
- XLIV. Anachylas, Sophocles, Euripides: Válogatott Munkái. Ford. Váradi Antal, Zilahy Károly, Kemencs (Kempf) József és Radó Antal.
- XLV. Deák Ferenc: Munkái.
- XLVI. Katona József: Válog. Munkái.
- XLVII. Virgilius: Aeneis. Ford. Baróti Szabó Dániel. A fordítást javította Radó Antal.
- XLVIII-XLIX. A Magyar Népköltészet Kincsesháza. Válog. Művei. *A csillaggal jelzett írók abban az immár közelebbi időben fogják megjelenni, a mikor a törvény szerinti köz-kincsese válnak.

A Remekírók Képes Könyvtára a következő kiadásokban kerül forgalomba:

- Az 50 kötet ára füzve 200 korona.
- Az 50 kötet ára vászon díszkötésben, többzörös színnyomatban, az írók dombornyomás arczképeivel 250 korona.
- Az 50 kötet ára amatőr félbőr-kötésben 500 korona.

Ugy a füzött, mint a kötött kiadás 3 koronás, az amatőrkiadás 10 koronás havi részletek mellett kapható. Az első részlet lefizetése után a gyűjteményből a folyó 1901. év végéig a már megjelent első hét kötet szállítatik. Az első hét kötet tehát már ez évben birtokában lesz a megrendelőnek. A sorozat többi kötetei sorrendben szállítatik a pontosan betartott havi részletekkel szemben, évente legalább hat kötet.

A megrendelési feltételekből kitűnik, hogy a kiadó-cég valóban azt tartotta első sorban szem előtt, hogy e nagyszabású gyűjtemény, a magyar és a világ-irodalom kincsesháza, a legszerűebb viszonyok között élők otthonát is ékesíthesse. Napi 10 fillér megtakarítással oly kincset szerezhet bárki magának, a mely értékét változatlanul megőrzi nemzedékeken keresztül, s apáról fiúra közvetíti a világ szellemóriásainak páratlan hagyatékát.

Salveskedjek e rendelőjegyet bármely könyvkereskedés címére kitélni és a könyvkereskedésnek megküldeni.

MEGRENDELŐ-JEGY

.....könyvkereskedő urnak

Ezennel megrendelem a Remekírók Képes Könyvtára I. sorozatát 50 kötet. Lempel Róbert (Wodianer F. és Fiai) kiadása. Ára remek díszkötésben 250 kor. Évente 6 kötet jelenik meg.

A részletek a szállítástól kezdődőleg mind a hó-igén Önnek fizetendőek mindaddig, míg a mű teljes vételére kiegyenlített nincs. A részletek be nem tartása esetében a folytatásos kötetek a részletek pótlásáig visszatarthatók; a lejárt s le nem fizetett részleteket Önnek jogában áll portóköltés hozzájárulása mellett postai megbízással beszedni, mielynek be nem váltása esetén a részleti zárti kedvezmény megszűnik és a rendelés vételára esedékessé válik. A megrendelés vissza nem vonható.

A fenti előfizetési feltételeket tudomásul veszem és ezek alapján ezennel megrendelem a fentnevezett munkát 250 kor. vételárért, fizetendő 3 koronás havi részletekben és kérem az első hét kötet megküldését. Az első részlet utánveendő.

Külön kikötés: _____
Lakhely és kelet: _____
Név: _____
Állás: _____

Tessék olvashatóan aláírni.
Az illetéki díjjegezzék 30. tétel értelmében bélyegmentes.